

Ne hagyd magad

ne hagyd magad

soha

élve eltemetni

még akkor sem ha a gyermekek veled akarják

életre kelteni a homokot

ne keress soha a víz alatt

olyan dolgokat melyeket megtalálhatsz a földön

ne keress a vízben semmit

dobálj bele inkább rögöket és köveket,

kelts hullámokat

ne kívánj soha kutat ásni

még akkor sem

ha szemed és szájad kiszárad

és gyermekeidé is

inkább várd az esőt

és tanítsd meg őket is várni

Nem volt háború

ebben az évben sem volt háború

de az asszonyok több rizst és olajat,

több babot

lisztet és teafüvet spájzoltak be

sötét ingeket vásároltam

vastagabb zoknikat

gombostűt

levélpapírt borítékkal és tintát is vettem

nem volt háború

de a  gyermekek szeget kerestek

hogy f zfa ny lvess   k végére er s ts k

az  les kövek kivágták zsebüket

közülünk a  legr attermettebbek

minden éjszaka kint aludtak

 s csak akkor hunyt k le szem ket

amikor megszólalt

a  kakas

nem volt háború

az  g mégis olyan, mint fényes gombost  kkel telet zdelte bog rgy jtem ny

Megtértünk

visszatértünk sártól és vértől mocskosan

összezúzott térddel és kiguvadt szemmel

megfogyatkozva

soha nem tanultuk meg egymás nevét

váll váll mellett sorakozunk

és mindenki megkapja trófeáját:

egy dinnyét, melybe a karddal, lándzsával

vagy csupasz kézzel megölt

ellenség arca van vésve

a legyőzöttek arcából megolvadt viasként

sárga nedű szivárog

váll váll mellett állunk és

időnként

valamelyikünk végighúzza ujját

az ellenség arcán

szájához viszi és élvezettel csettint

A pajzs

pajzsa, mely mint egy mező, melyről elvonult a víz

állatok, emberek és halak hulláit hagyva maga után,

árnyat vet

a tűzhelyen fűszerekben pácolt zsákmány sistereg

fújjuk a parazsat mindannyian

nyakunk kidagad mint a vitorlás vászna

mely pályáját elhagyott földteke felé közeledik

a vitorlákat sietve leeresztik

feldarabolják hosszában

rongynak, kötszernek

élesztjük a lángot,

füsttel teli levegőt szívunk be

hörgés, epe és genny tör fel belőlünk

mint fejbe vert anyamedve lelke

prémes lélek, melybe lila bogáncsok kapaszkodnak

közülünk csak néhányan énekelnek:

akik aludni hagyták a napon a medve bocsait

fordította Balázs F. Attila